

ringsforslaget opførte Person, som nu omhandles i Udvalgets Endringsforslag. Hvad der navnlig talte imod ham, var dette, at han indkom her i Landet temmelig sent i en Alder af 40 Aar. Men paa den anden Side havde han tilbragt hele sin Tid heri Landet i samme Kommune og havde i det hele taget udiøst et godt Forhold. Det bestemte mig saaledes til at optage ham paa Forslaget. Naar der nu, efter at Landstinget har udstemt ham, er stillet Endringsforslag om paany at optage ham, kan jeg kun henstille Afgørelsen af denne Sag til det høje Ting, men jeg knytter kun dertil det Haab, at den Uenighed, der saaledes er mellem Tingene, ikke maa blive en Hindring for Forslagets endelige Vedtagelse. Jeg vilde beklage i allerhøjeste Grad, om dette vilde ske, ikke alene fordi det paafører Indenrigsministeriet meget stor Ulejlighed, men navnlig ogsaa, fordi det ligeledes paafører Ansøgerne omkring i Landet stor Ulejlighed, idet de i saa Fald maa gentage deres Ansøgning til næste Aar og tilvejebringe Attester om deres Opførelse og Wandel i det sidste Aar. Dertil synes Spørgsmaalet om Optagelse af denne Mand i Aar at være for ringe, især da der, som det ogsaa er bemærket af den ærede Ordfører, nærmest kun er Spørgsmaal om en Udsættelse, idet han vil kunne komme igen til næste Aar, og man da kan sørge for, at hans Forhold er fuldstændig oplyst.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Endringsforslaget af Udvalget (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Indhold og dets Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Clausen): Med Hensyn til Indlevering af Endringsforslag til 3dje Behandling bemærker jeg, at Sagen sandsynligvis vil komme til Behandling paa Mandag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om en midlertidig Endring i Loven om Told og indenlandsk Røesukkerafgift af

1ste April 1891 samt om Forkæmpelse af Barigheden af midlertidig Bestemmelse i Lov om en Ølstat m. m. af 1ste April 1891.

Byriel-Jensen: Efter de Udtalelser, der faldt i Gaar under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, er der jo ingen Grund til at gøre mange Bemærkninger, og jeg skal derfor ogsaa kun lægge Beslag paa Tingets Tid i et Par Minutter. Der er jo 4 Klasser eller Dele af Befolkningen, som man tager Sigte paa at gavne med Lovforslaget, nemlig dem, der eje Sukkerfabrikkerne, dem, der eje Bryggerierne, dem, der dyrke Sukkerroer, og dem, der drikke bayersk Øl. Men der er jo ogsaa en 5te Del, som man bør tage Hensyn til, nemlig de mange, der spise Sukker, og det er saa at sige næsten hele Befolkningen, lige fra de alleryngste til de ældste, baade Mænd og Kvinder, baade Byboere og Landboere. De to førstnævnte, dem, der eje Sukkerfabrikkerne, og dem, der eje Bryggerierne, er der vistnok ingen Grund til at komme til Hjælp. Hvad Sukkerroedyrkerne angaa, kan det jo ikke nægtes, som det ogsaa blev sagt i Gaar, at de sidde inde med Landets bedste Jord og oven i Købet have den Fordel, at ho. bekvemt for Jærnbannerne. Det er ganske vist en Fordel, de have frem for Landets øvrige Landboere. Dem, der drikke Øl, vil jeg være i Stand til at give et Raad, et virkelig godt Raad og et Raad, der er aldeles usejlsomt. De kunne ganske simpelt nægte at give mere for Øl end sædvanligt, selv naar de 3 Kr. blive lagte paa. Virker det saa ikke paa den ene Maade, er det i Stand til at virke paa den anden. Virker det paa den Maade, at de saa Ølet til samme Pris som sædvanligt, drikke de ganske simpelt Øl som sædvanligt, men kunne de ikke det, lade de simpelt være med at drikke bayersk Øl og nøjes med billigere Ølsorter; det maa de fleste gøre ude paa Landet af den simple Grund, at de ikke have Raad til at drikke bayersk Øl. En Del nøjes med Centrifugemælk, andre foretrække Vand. Jeg ved nok, at det ikke saa ganske sjældent er sagt, at vi have den store Fordel paa Landet, at vi have ren frisk Luft, og det kan heller ikke nægtes, at det er en Fordel. Der er ogsaa Grund til at være taknemmelig for, at der ikke er lagt Stat paa den Luft; men det er beklageligt nok, at saa mange paa Landet stadig ikke ere i Stand til at skønne derpaa, men vende ryggen til den friske Luft paa Landet og rejse ind til Byerne.

Hvis nu det foreliggende Forslag sendes til et Udvalg, som jeg vil forudsætte, og saa faar saa mild en Behandling, som muligt,